

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.5.2018
COM(2018) 380 final

2018/0202 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG)

{SEC(2018) 273 final} - {SWD(2018) 289 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) został pierwotnie ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006¹ na okres programowania 2007–2013. Fundusz stworzono w celu zapewnienia Unii instrumentu umożliwiającego wykazanie solidarności z pracownikami zwalnianymi w wyniku poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu spowodowanych globalizacją i udzielenie im wsparcia oraz których zwolnienia mają znaczący niekorzystny wpływ na gospodarkę regionalną lub lokalną. Celem EFG jest ułatwienie powrotu do pracy pracowników w obszarach, sektorach, na terytoriach lub rynkach pracy doświadczających gwałtownych problemów spowodowanych poważnymi zakłóceniami gospodarczymi przez współfinansowanie środków aktywnej polityki rynku pracy.

W obliczu rozmiaru i szybkiego rozwoju kryzysu finansowego i gospodarczego w 2008 r. Komisja przewidziała w Europejskim planie naprawy gospodarczej² rewizję rozporządzenia (WE) nr 1927/2006. Z wyjątkiem pewnych trwałych zmian wynikających z doświadczeń pierwszych lat wdrażania EFG, głównym celem tej rewizji³ było rozszerzenie zakresu EFG od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 grudnia 2011 r. Komisja zamierzała umożliwić EFG wykazanie solidarności Unii i zapewnienie wsparcia pracownikom zwolnionym bezpośrednio w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego oraz zwiększenie poziomu współfinansowania z 50 % do 65 %, aby ograniczyć obciążenie państw członkowskich.

Na okres wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zakres EFG rozszerzono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013⁴, uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1927/2006. W założeniu Fundusz miał obejmować nie tylko przypadki utraty pracy wynikające z poważnych zakłóceń gospodarczych, o ile spowodowane zostały dalszym trwaniem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o czym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009, ale również każdy kolejny globalny kryzys finansowy i gospodarczy. W związku z tym EFG mógł zapewniać pomoc również w przypadku nieoczekiwanych kryzysów prowadzących do poważnych zakłóceń w gospodarce na poziomie lokalnym, regionalnym lub krajowym. Tego rodzaju nieoczekiwane kryzysy mogłyby na przykład dotyczyć poważnej recesji u ważnych partnerów handlowych lub załamania systemu finansowego porównywalnego do tego, które miało miejsce w 2008 r. Aby zapewnić pracownikom dostępność wsparcia z EFG, niezależnie od rodzaju ich umowy o pracę lub stosunku pracy, rozszerzono pojęcie „pracowników”. Oznaczało to, że wsparcie mogło obejmować nie tylko pracowników zatrudnionych w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1927/2006, ale również pracowników zatrudnionych w oparciu o umowę na czas określony, pracowników tymczasowych, właścicieli zarządzających mikroprzedsiębiorstwami i osób prowadzących działalność na własny rachunek. Państwa członkowskie mogły również w niektórych okolicznościach uwzględnić we wnioskach o pomoc z EFG taką samą liczbę osób młodych niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się (młodzieży NEET) co zwolnionych pracowników.

¹ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

² COM(2008) 800 final z 26.11.2008.

³ Rozporządzenie (WE) nr 546/2009, Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006.

Możliwość taka istniała w kontekście wysokiego poziomu bezrobocia młodzieży oraz faktu, że dla osób młodych niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się znalezienie pracy w przypadku poważnych zakłóceń na rynku pracy, takich jak te spowodowane przez poważny przypadek restrukturyzacji, jest jeszcze trudniejsze.

Podstawowym celem niniejszego wniosku jest zapewnienie dalszego funkcjonowania EFG po dniu 31 grudnia 2020 r., bez ograniczenia czasowego do tego okresu, ponieważ jest to specjalny instrument wykraczający poza ramy wieloletnich ram finansowych.

W celu zagwarantowania, by EFG pozostał skutecznym instrumentem na poziomie europejskim, wniosek o wsparcie z EFG dla pracowników może być składany wtedy, gdy liczba zwolnień osiągnie minimalną wartość progową. Dotychczasowe doświadczenie wynikające z funkcjonowania rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 pokazuje, że próg 250 zwolnień w danym okresie odniesienia jest zalecany, w szczególności gdy istnieje możliwość składania wniosków w związku z mniejszą liczbą zwolnień w przypadku niewielkich rynków pracy lub w wyjątkowych okolicznościach. Proóg 250 zwolnień jest niższy niż próg przewidziany na okres programowania 2014–2020. Jest to spowodowane ogólną tendencją do mniejszej liczby zwolnień na bardzo dużą skalę oraz faktem, że zwolnienie 250 pracowników ma zazwyczaj znaczący wpływ w większości regionów. Ma to również na celu zwrócenie uwagi na fakt, że w wielu państwach członkowskich większość pracowników zatrudniają małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP).

W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie ogłosiły europejski filar praw socjalnych⁵ jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Biorąc pod uwagę zmieniające się realia w świecie pracy, UE musi być gotowa na obecne i przyszłe wyzwania związane z globalizacją i cyfryzacją. Oznacza to sprawienie, aby rozwój gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu oraz udoskonaleniu polityki zatrudnienia i polityki społecznej. Zasady europejskiego filaru praw socjalnych będą funkcjonować jako nadrzędne ramowe wytyczne dla Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) oraz pozwolą Unii na wprowadzenie zasad w życie w odniesieniu do poważnych przypadków restrukturyzacji.

Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy dla określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. W celu wspierania tych priorytetów państwa członkowskie opracowują krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Powinny one również służyć zapewnieniu spójnego wykorzystania funduszy unijnych oraz maksymalizacji wartości dodanej wsparcia finansowego, które będzie otrzymywane w szczególności z programów wspieranych przez Unię w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz, w stosownych przypadkach, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz funduszu InvestEU.

Dzisiejszy zglobalizowany świat charakteryzuje się stale rosnącym poziomem wzajemnych powiązań i współzależności między światowymi rynkami. Ze względu na oddziaływanie i wzajemne skutki otwartego handlu, rozwoju technologii lub innych czynników, takich jak przejście na gospodarkę niskoemisyjną, wskazanie jednego czynnika, który jest przyczyną zwolnień, jest coraz trudniejsze. Paradoksalnie, ze względu na najnowsze tendencje

⁵ https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights_pl

w globalizacji, gdyby EFG pozostał niezmieniony, liczba wniosków i przypadków jego wykorzystywania prawdopodobnie byłaby mniejsza. Fakt, że częstotliwość przypadków restrukturyzacji na bardzo dużą skalę (obejmującej ponad 500 zwolnień) w ciągu ostatniego dziesięciolecia jest znacząco niższa, najprawdopodobniej dodatkowo wpłynęłaby na wykorzystanie Funduszu. W związku z tym w przyszłości środki z EFG będą uruchamiane jedynie wtedy, gdy przypadek restrukturyzacji będzie miał znaczący wpływ, zdefiniowany przez wspomniany wyżej próg 250 zwolnionych pracowników.

Pomimo nadal wysokich poziomów bezrobocia młodzieży doświadczenie pokazuje, że inne instrumenty, mianowicie Europejski Fundusz Społeczny, mogłyby być skuteczniejsze w zapewnianiu pomocy dla młodzieży niekształcącej się, niepracującej i nieszkolącej się (NEET). Powiązanie pomocy dla osób młodych z wnioskiem o pomoc z EFG mogłoby zostać uznane za wspieranie nierówności, ponieważ wykluczałoby większość osób młodych potrzebujących pomocy.

EFG koncentruje się na aktywnych środkach rynku pracy, mających na celu szybkie przywrócenie zwolnionych pracowników do stabilnego zatrudnienia. Podobnie jak w rozporządzeniu (UE) nr 1309/2013, w niniejszym wniosku przewiduje się uruchomienie wkładu finansowego z EFG na pakiet aktywnych środków rynku pracy. Środki te będą miały głównie na celu zapewnienie dostosowanego wsparcia, aby pomóc w powrocie na rynek pracy, w stosownych przypadkach zwiększając nacisk na nabywanie umiejętności cyfrowych i wspieranie mobilności. EFG nie może być wykorzystywany do finansowania środków pasywnych. Świadczenia pieniężne mogą być uwzględnione tylko wtedy, gdy mają charakter zachęt mających ułatwić zwolnionym pracownikom uczestnictwo w środkach aktywnej polityki rynku pracy. Aby zapewnić właściwą równowagę między autentycznymi środkami aktywnej polityki rynku pracy a „aktywnymi” świadczeniami pieniężnymi, ich udział w skoordynowanym pakiecie aktywnych środków rynku pracy jest ograniczony.

EFG pozostanie jednym ze instrumentów szczególnych, które pozwalają Unii reagować na nieprzewidziane okoliczności, w związku z czym znajduje się on poza pułapami budżetowymi wieloletnich ram finansowych. Długość i wymogi proceduralne procesu decyzyjnego osłabiły jednak jego skuteczność. Wszystkie strony zaangażowane w EFG powinny starać się o jak największe skrócenie czasu, który upływa między powiadomieniem pracownika o zwolnieniu i faktyczną wypłatą potencjalnej pomocy z EFG oraz o uproszczenie procedur: państwa członkowskie powinny dążyć do przedłożenia kompletnego wniosku możliwie najszybciej po spełnieniu odpowiednich kryteriów; Komisja powinna ocenić wniosek i podjąć decyzję w sprawie jego kwalifikowalności tuż po wpłynięciu kompletnego wniosku, a władza budżetowa powinna sprawnie podjąć decyzję o uruchomieniu finansowania z EFG.

Ponieważ wnioski będą w całości opierać się na tym, czy przypadek restrukturyzacji ma znaczny wpływ określony przez próg 250 zwolnionych pracowników, rozbudowane wymogi obecnego i poprzedniego okresu programowania dotyczące ubiegania się o wsparcie, które często zniechęcały państwa członkowskie, nie będą już obowiązywać. W związku z tym zostanie ograniczone obciążenie administracyjne państwa członkowskiego na etapie składania wniosku, a w przypadku Komisji – na etapie kontroli kwalifikowalności. Uprości to i przyspieszy podjęcie decyzji w sprawie wkładu finansowego.

Doświadczenie zdobyte przy realizacji Funduszu pokazało, że państwa członkowskie wnioskują o jego uruchomienie jedynie w przypadku naprawdę wyjątkowych sytuacji. Chociaż obecny próg wynosi 500 zwolnionych pracowników, wnioski dotyczyły od 108

do 6120 pracowników, którzy stracili pracę w okresie odniesienia⁶. Aby zmniejszyć ryzyko potencjalnie wyższej liczby wniosków o pomoc z EFG, Fundusz będzie funkcjonował w ramach wyższego rocznego pułapu⁷, a okres odniesienia również zostanie skrócony z dziewięciu do sześciu miesięcy (w ramach wniosków sektorowych). Chociaż oczekuje się wyższego poziomu wykorzystania Funduszu, co ma nastąpić wskutek usunięcia przeszkód w korzystaniu z niego, wydaje się, że nie istnieje ryzyko nadmiernego wykorzystywania funduszu przez państwa członkowskie.

Aby zaspokoić potrzeby, które pojawiają się na początku roku, Komisja nadal będzie proponować w ramach rocznej procedury budżetowej minimalną kwotę środków na płatności dla odpowiedniej pozycji w budżecie.

Pomoc z Funduszu stanowić będzie uzupełnienie wysiłków państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. Ze względu na należyte zarządzanie finansami EFG nie zastępuje środków, które są już objęte unijnymi funduszami i programami uwzględnionymi w wieloletnich ramach finansowych. Wkład finansowy EFG nie zastępuje również środków krajowych ani środków, za które odpowiedzialne są zwalniające przedsiębiorstwa, i które wynikają z prawa krajowego lub układów zbiorowych.

Zawarta we wniosku procedura budżetowa wynika bezpośrednio z pkt 9 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego. Wszędzie, gdzie to możliwe, procedura zostanie skrócona i uproszczona.

Biorąc pod uwagę fakt, że środki współfinansowane przez EFG wdrażane są w drodze zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi, mechanizm płatności w ramach wkładu finansowego nadal będzie zgodny z mechanizmem stosowanym w tym trybie zarządzania budżetem Unii. Jednocześnie uzgodnienia dotyczące finansowania powinny odzwierciedlać zakres działań, które mają być prowadzone przez państwa członkowskie zgodnie z propozycjami zawartymi w ich wnioskach.

Aby uniknąć konkurencji między instrumentami, poziom współfinansowania z EFG zostanie zrównany z najwyższą stopą współfinansowania z Europejskiego Funduszu Socjalnego Plus (ESF+) w danym państwie członkowskim.

Niniejszy ogólny wniosek przewiduje jako datę rozpoczęcia stosowania 1 stycznia 2021 r. i jest przedstawiany Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej i Euratomu przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Jak wskazano w komunikacie „Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe dla Unii Europejskiej, która skutecznie realizuje swoje priorytety po 2020 r.”⁸, fundusze strukturalne,

⁶ Początkowo próg wynosił 1000 zlikwidowanych miejsc pracy w okresie finansowania 2007–2013. Niższy próg 500 zlikwidowanych miejsc pracy nie spowodował dużego wzrostu liczby wniosków w okresie finansowania 2014–2020. W przypadku kilku wniosków wykorzystano jednak klauzulę wyjątkowych okoliczności, opierając wniosek na niższej liczbie zwolnionych pracowników, ponieważ zwolnienia te miały znaczący wpływ na dany region.

⁷ Wykorzystanie funduszu pomocy w sytuacjach kryzysowych zależy od liczby takich sytuacji, które są trudne do przewidzenia. Gdyby poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej doprowadziło do pełnego wykorzystania, konieczne byłoby omówienie możliwych konsekwencji w czasie przeglądu wieloletnich ram finansowych.

⁸ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-new-modern-multiannual-financial-framework_en.pdf

w tym EFS+ i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), będą nadal zapewniać finansowanie działań strukturalnych na rzecz spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Zarówno EFS+, jak i EFRR składają się z wieloletnich programów wspierających strategiczne cele długoterminowe, takie jak przewidywanie zmian i zarządzanie nimi, oraz restrukturyzacja. EFG natomiast ustanowiono w celu zapewniania wsparcia w wyjątkowych okolicznościach i niezależnie od zwykłego programowania wieloletniego.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

„Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji”⁹ to instrument polityki UE, który zapewnia ramy najlepszych praktyk dotyczących przewidywania restrukturyzacji przedsiębiorstw i postępowania w takich przypadkach. Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji zapewniają kompleksowe ramy dotyczące sposobu, w jaki, poprzez odpowiednie środki polityki, należy sprostać wyzwaniom dostosowania gospodarczego i restrukturyzacji gospodarczej oraz ich skutków społecznych i wpływu na zatrudnienie. W ramach jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji wezwano państwa członkowskie do korzystania z funduszy unijnych i krajowych w taki sposób, aby zapewnić skuteczniejsze złagodzenie społecznych skutków restrukturyzacji, zwłaszcza negatywnego wpływu na zatrudnienie. Główne instrumenty UE mające na celu pomoc pracownikom dotkniętym tymi skutkami to ESF+, który opracowano w celu zapewnienia pomocy w sposób wyprzedzający, oraz EFG, który opracowano w celu zapewnienia pomocy w sposób zaradczy, jeśli wystąpią nieprzewidziane poważne przypadki restrukturyzacji.

We wniosku Komisji dotyczącym wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 wyznaczono bardziej ambitny cel dotyczący uwzględniania kwestii klimatu we wszystkich programach UE, a mianowicie docelowego poziomu 25 % unijnych wydatków przyczyniających się do wypełniania celów klimatycznych. Wkład tego programu w osiągnięcie tego celu ogólnego będzie śledzony za pomocą unijnego systemu wskaźników klimatycznych na odpowiednim poziomie dezagregacji, w tym przy użyciu, w miarę dostępności, bardziej precyzyjnych metod. Komisja będzie nadal co roku przedstawiać informacje dotyczące środków na zobowiązania w kontekście rocznego projektu budżetu.

Aby wspierać pełne wykorzystanie potencjału funduszu do przyczyniania się do realizacji celów w zakresie klimatu, Komisja będzie dążyć do określenia odpowiednich działań w trakcie przygotowywania, wdrażania, przeglądu i oceny funduszu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną jest Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 175 akapit trzeci.

Art. 175 akapit 3 pozwala Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podjęcie działań zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Europejskim Komitetem Regionów, jeśli działania szczególne okażą się niezbędne poza funduszami strukturalnymi i bez uszczerbku dla środków przyjętych w ramach innych polityk Unii.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, (COM(2013) 882 final z 13.12.2013).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Finansowanie z budżetu unijnego jest ukierunkowane na działania, których cele nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie i gdzie interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich. Uruchomienie środków EFG, aby współfinansować działania mające na celu wsparcie zwolnionych pracowników w znalezieniu nowego zatrudnienia, jest zgodne z zasadą pomocniczości i tworzy europejską wartość dodaną.

Udzielanie wsparcia zwolnionym pracownikom jest standardową praktyką krajowych programów rynku pracy, a celem EFG nie jest ich zastąpienie. Nieprzewidziane poważne przypadki restrukturyzacji, które wywołują znaczący wpływ, mogą jednak wystawić na próbę granice możliwości standardowych programów krajowych. W związku z tym, ze względu na rozmiar i skutki nieoczekiwanych przypadków restrukturyzacji na dużą skalę oraz ponieważ EFG jest wyrazem solidarności w państwach członkowskich i między nimi, wsparcia można lepiej udzielić na szczeblu unijnym. Uruchomienie wkładu finansowego z EFG wymagać będzie zgody obu organów władzy budżetowej, stanowiąc w związku z tym wyraz solidarności Unii i poszczególnych państw członkowskich. W ten sposób wniosek pomoże uczynić cel solidarności Unii w wyjątkowych okolicznościach bardziej namacalnym, w szczególności dla siły roboczej, której dotyczy, a także dla ogółu obywateli Unii. Interwencja Unii ograniczy się zatem do tego, co jest konieczne do realizacji celów w zakresie okazywania solidarności Unii ze zwolnionymi pracownikami.

Uruchomienie EFG tworzy dodatkową wartość w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich. Środki współfinansowane z EFG nie tylko zwiększają ogólną liczbę usług oferowanych zwalnianym pracownikom, ale przede wszystkim również różnorodność oferowanych usług i poziom ich intensywności. Uruchomienie środków z EFG tworzy ponadto efekt przykładu. Dotyczy ona zakresu, w jakim można testować innowacyjne pomysły, określać najlepsze praktyki i włączać je do zwykłego pakietu przepisów. Środki współfinansowane z EFG przyczyniają się również do ogólnej poprawy procesów realizacji polityki.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności przepisy niniejszego wniosku nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów. Zobowiązania nałożone na państwa członkowskie odzwierciedlają potrzebę pomocy poszkodowanym pracownikom w dostosowaniu się do zmieniających się okoliczności oraz w szybkim powrocie do zatrudnienia. Obciążenie administracyjne Unii i organów krajowych zostało ograniczone do tego, co jest niezbędne, aby Komisja mogła wypełniać swoje obowiązki związane z wykonaniem budżetu Unii. Ponieważ wkład finansowy jest przekazywany państwu członkowskiemu zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego, państwo członkowskie będzie zobowiązane do składania sprawozdań dotyczących sposobu wykorzystania wkładu finansowego.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów: cel wykazania solidarności na poziomie Unii może być osiągnięty jedynie poprzez bezpośrednio stosowany instrument prawny.

3. WYNIKI OCEN RETROSPEKTYWNYCH, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny retrospektywne / oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Ocena *ex post* obowiązującego rozporządzenia musi zostać przeprowadzona do dnia 31 grudnia 2021 r. Przeprowadzono jednak ocenę śródkresową EFG dotyczącą okresu 2014–2020¹⁰, a wyniki wzięto pod uwagę.

W ocenie śródkresowej EFG dotyczącej okresu 2014–2020 zasugerowano, że model EFG wymaga poprawy. W przyszłości należy sprostać kilku wyzwaniom.

Jeśli chodzi o zakres, z informacji zebranych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, przeprowadzonych w trakcie prac związanych z oceną, wynika, że model EFG wymaga zmian lub ściślejszego zdefiniowania. Obejmuje to takie aspekty, jak dokładny zakres Funduszu i kryteria, które powodują jego wykorzystanie. Zgodnie z zasadą pomocniczości każdy przypadek restrukturyzacji musi mieć znaczący wpływ na gospodarkę i rynek pracy, aby uzasadniać uruchomienie wsparcia z EFG. Pojęcie „znaczącego wpływu” nie zostało jednak jasno zdefiniowane. Dotyczy to w szczególności zwolnień na mniejszą skalę poniżej obecnego progu 500 zwolnionych pracowników (dotyczy okresu 2014–2020). Na obszarach wiejskich takie przypadki mogłyby podlegać klauzuli odstępstwa określonej np. w art. 4 ust. 2 rozporządzenia EFG, lecz państwa członkowskie nie wiedzą, jak udowodnić ten znaczący wpływ. W związku z tym wiele podmiotów wdrażających zaproponowało niższy próg.

Terminy „globalizacja” i „kryzys” również nie zostały jasno określone. Państwa członkowskie często mają wątpliwości, które kryterium należy przyjąć do złożenia wniosku. Określenie czynnika, który faktycznie spowodował zwolnienia i kwalifikuje się do wskazania we wniosku, oraz odpowiednie udowodnienie go we wniosku to elementy niezmiennie postrzegane jako jedne z głównych przeszkód powstrzymujących państwa członkowskie od składania wniosków. W świetle tych trudności i biorąc pod uwagę fakt, że więcej przypadków utraty miejsc pracy wynika z rozwoju technologii (pracownicy w takich okolicznościach stają przed tymi samymi wyzwaniami, co pracownicy zwolnieni ze względu na globalizację, ponieważ ich umiejętności są nieaktualne lub przestarzałe), możliwym rozwiązaniem byłoby objęcie zakresem EFG wszystkich zwolnień na dużą skalę, które wywołują znaczący wpływ. Z oceny wynika, że dzięki temu EFG stałby się bardziej adekwatny i lepiej przystosowany do przyszłych wyzwań gospodarczych, jak również sprawiedliwszy, ponieważ nie koncentrowałby się na konkretnej grupie zwolnionych pracowników. Zmiany takie doprowadziłyby do bardziej zrównoważonego wykorzystywania EFG i rozszerzenia jego potencjału na 13 państw członkowskich UE (obecnie państwa te nie korzystają często z EFG). Obciążenie wynikające z konieczności przedstawienia przy składaniu wniosku dowodów na potwierdzenie, że utrata miejsc pracy była spowodowana globalizacją lub kryzysem, zostałaby wyeliminowana. W związku z tym, że jest to również jeden z najbardziej czasochłonnych kroków na etapie składania wniosku, uproszczenie to przyspieszyłoby uruchomienie wsparcia z EFG o kilka tygodni, ponieważ szeroko zakrojone kontrole okoliczności nie byłyby już konieczne. Szerszy zakres i niższy próg zapewniłyby również większe możliwości ubiegania się o wsparcie przez mniejsze państwa członkowskie.

Jeżeli chodzi o wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości, z oceny wynika, że aby lepiej zbadać skuteczność EFG, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do

¹⁰ Sprawozdanie Komisji na temat oceny śródkresowej Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) (COM(2018) 297 final z 16.5.2018) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji dotyczący oceny śródkresowej Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) (SWD(2018) 192 final z 16.5.2018).

gromadzenia bardziej szczegółowych danych dotyczących monitorowania, zwłaszcza w odniesieniu do kategorii pracowników (doświadczenia zawodowego i wykształcenia) ich statusu zatrudnienia i rodzaju zatrudnienia, które znalazły.

Wydaje się, że EFG powinien być lepiej dostosowany do innych polityk UE. W ocenie zasugerowano dogłębniejsze osadzenie wsparcia z EFG w unijnych ramach jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz opracowanie bardziej skoordynowanego podejścia do środków zapobiegawczych związanych z przewidywanymi poważnymi przypadkami restrukturyzacji oraz do jednorazowych środków zaradczych, takich jak działania obecnie współfinansowane przez EFG. Mogłoby to oznaczać poszerzenie zakresu działalności EFG lub opracowanie podejścia ściślej skoordynowanego z innymi instrumentami UE, takimi jak ESF+. Mimo że model EFG wykazuje wyraźną komplementarność z EFS+, państwa członkowskie mogłyby lepiej osadzić wsparcie z EFG w kompleksowym pakiecie pomocy na restrukturyzację. Zmiany sytuacji na rynku pracy wymagają dużych inwestycji w kapitał ludzki, zarówno w formie aktywnych środków zapobiegawczych, jak i środków zaradczych.

W trakcie okresu programowania 2014–2020 w niektórych okolicznościach możliwe jest uwzględnienie we wnioskach o pomoc z EFG takiej samej liczby młodzieży NEET co zwolnionych pracowników. Bezrobocie młodzieży jest poważnym wyzwaniem i takim pozostanie. Doświadczenie pokazuje również, że wsparcie z EFG dla młodzieży NEET jest w dużym stopniu wykorzystywane. Z oceny wynika jednak, że należy zastanowić się, czy EFG to odpowiednia możliwość, aby zapewnić takie wsparcie, lub czy inne kanały zapewniłyby większe szanse na dotarcie do potrzebujących osób młodych. Można by uznać za niesprawiedliwe oferowanie pomocy młodzieży NEET jedynie w regionach dotkniętych poważnymi przypadkami restrukturyzacji spowodowanymi globalizacją lub kryzysem finansowym przy równoczesnym pominięciu młodzieży w regionach dotkniętych problemami wynikającymi z automatyzacji pracy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym otwarte konsultacje internetowe, konsultacje ukierunkowane i spotkania grup dyskusyjnych, stanowiły podstawowe elementy wspomnianej wyżej oceny śródkresowej, jak również oceny skutków, o której mowa poniżej.

Komisja przeprowadziła również spotkania zainteresowanych stron, podczas których omówiono możliwe zmiany w modelu EFG po 2020 r. Rozmowy te odbywały się w trakcie regularnych spotkań osób wyznaczonych do kontaktów w ramach EFG i seminariów umożliwiających nawiązywanie kontaktów zorganizowanych w październiku 2017 r. i marcu 2018 r. oraz podczas nadzwyczajnego spotkania osób wyznaczonych do kontaktów w ramach EFG w styczniu 2018 r., które w całości poświęcono rozmowom dotyczącym okresu po 2020 r.

Zasadniczo poglądy zainteresowanych stron nie różniły się od poglądów Komisji i uwzględniono je w niniejszym wniosku.

- **Wiedza ekspertów zewnętrznych**

W trakcie przygotowań do oceny śródkresowej Komisja zleciła zewnętrznemu konsultantowi przeprowadzenie badania oceniającego.

Podobnie w trakcie przygotowań do oceny skutków Komisja zleciła zewnętrznemu konsultantowi przeprowadzenie badania.

- **Ocena skutków**

Przeprowadzono ocenę skutków. Ocena skutków, która stanowi część wniosków regulacyjnych Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego dotyczących kolejnych wieloletnich ram finansowych, obejmuje następujące fundusze:

- Europejski Fundusz Społeczny (EFS – jeden z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (funduszy ESI)) i Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych;
- Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD);
- Europejski Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG);
- unijny program działań w dziedzinie zdrowia; oraz
- program Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI).

Dokonano oceny następujących wariantów w odniesieniu do funduszy objętych oceną skutków:

Wariant 1: *połączenie EFS, Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, EaSI oraz unijnego programu działań w dziedzinie zdrowia*

- Był to preferowany wariant zarówno na podstawie wyników ocen, jak i konsultacji z zainteresowanymi stronami. Zdaniem instytucji zarządzających szeroka integracja funduszy poprawiłaby ich zdolność do usprawnienia ich strategicznej interwencji w zakresie polityki społecznej. Zwiększyłoby to ich elastyczność w planowaniu interwencji i ułatwiło wdrożenie zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych. Beneficjenci potwierdzili, że nadal istnieje niewykorzystany potencjał w zakresie wzmocnienia synergii między finansowanymi programami i projektami.

Wariant 2 *połączenie EFS, Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, EaSI, unijnego programu działań w dziedzinie zdrowia oraz EFG*

- Doprowadziłoby to jedynie do sztucznego zmniejszenia liczby funduszy. Bardzo szczególne cele EFG oraz jego duża widoczność polityczna i elastyczność budżetowa zostałyby utracone, gdyby miał on zostać połączony z EFS+. Zostało to potwierdzone przez zainteresowane strony w ramach procesu konsultacji¹¹;

Wariant 3 *połączenie funduszy w ramach zarządzania dzielonego (tj. z wyłączeniem EaSI i unijnego programu działań w dziedzinie zdrowia, ale z uwzględnieniem EFG)*

- Oznaczałoby to rezygnację z dużej widoczności EFG jako instrumentu stosowanego w sytuacjach kryzysowych na szczeblu UE w celu złagodzenia niekorzystnych skutków ubocznych globalizacji. Potencjalna elastyczność i synergia, jakie można uzyskać dzięki połączeniu EaSI z EFS+, zostałyby utracone.

¹¹ Zob. badanie wspierające ocenę skutków inwestycji w kapitał ludzki, DG EMPL (w toku): „Włączenie EFG w ramy innych funduszy DG EMPL zasadniczo nie zostało uznane za pożądane przez różne zainteresowane strony zaangażowane w zarządzanie EFG”.

Wariant 4 zachowanie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym jako oddzielnego funduszu, ale połączenie obu rodzajów programów Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (pomoc materialna i włączenie społeczne)

- Pozwoliłoby to na większą synergię między podstawowymi rodzajami pomocy materialnej i działaniami na rzecz włączenia społecznego przy jednoczesnym zachowaniu obecnych zasad wdrażania. Nie zapewniłoby to jednak wystarczającego rozgraniczenia w stosunku do działań na rzecz włączenia społecznego typu EFS.

Wariant 5 połączenie wszystkich funduszy ESI

- Przeszkodziłoby to w realizacji polityki, ponieważ nie byłoby możliwe dostosowanie zasad wdrażania do konkretnych wymogów wspieranych polityk. Nie zwiększyłoby to również synerгии i spójności z innymi funduszami kapitału ludzkiego.

Ocena skutków została zbadana przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej, która wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej znajduje się w dokumencie Ares(2018)2265999. Uwagi Rady ds. Kontroli Regulacyjnej zostały uwzględnione. Uwagi w odniesieniu do EFG dotyczyły głównie uzasadnienia EFG. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej zasugerowała również bardziej precyzyjne przedstawienie zasad korzystania z EFG oraz bardziej szczegółową analizę zakresu, w jakim proponowane zmiany dotyczą zidentyfikowanych problemów. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej zaleciła także wyraźniejsze wskazanie przyczyn utrzymywania EFG poza wieloletnimi ramami finansowymi.

Ostateczny wniosek dotyczący polityki nie różni się od ustaleń oceny skutków. Najważniejszym stwierdzeniem dotyczącym EFG jest fakt, że EFG jako fundusz pomocy w sytuacjach kryzysowych powinien pozostawać poza pułapami budżetowymi przewidzianymi w wieloletnich ramach finansowych. Fundusze pomocy w sytuacjach kryzysowych nie powinny absorbować określonego budżetu. Znajdowanie się w wieloletnich ramach finansowych oznaczałoby zatem odwrotną sytuację, biorąc pod uwagę konkretny budżet, który Fundusz ma do dyspozycji, co uczyniłoby z niego narzędzie zwykłej pomocy na restrukturyzację. Pozostawanie poza wieloletnimi ramami finansowymi oznacza jednak długotrwałą procedurę uruchamiania, która stoi w sprzeczności z jego funkcją jako funduszu pomocy w sytuacjach kryzysowych. W związku z tym należy przyspieszyć i usprawnić procedurę uruchamiania. W ocenie skutków podkreśla się znaczenie niższego progu i szerszego zakresu EFG.

- **Uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPLYW NA BUDŻET

EFG jest jednym ze instrumentów szczególnych, którego nie obejmują pułapy budżetowe wieloletnich ram finansowych, dysponującym w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. maksymalną kwotą roczną w wysokości 200 mln EUR (w cenach z 2018 r.).

Jego funkcjonowanie zostało uregulowane w pkt. 9 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami.

Wymagane zasoby ludzkie i administracyjne określono w ocenie skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Monitorowanie wykonania EFG zostanie wzmocnione poprzez wprowadzenie przepisów dotyczących wspólnego systemu monitorowania, którego wskaźniki produktu i rezultatu określono w rozporządzeniu w sprawie EFG. Powodzenie zostanie zmierzone głównie poprzez wskaźniki ponownego zatrudnienia, tzn. udział osób, które znalazły pracę po otrzymaniu wsparcia z EFG.

Państwa członkowskie zostaną zobowiązane, aby w swoich umowach z organami wykonawczymi uwzględniły osiągnięcie wspólnych wskaźników produktu i rezultatu. Wymogi obecnie wprowadzone w decyzjach finansowych EFG zostaną włączone do rozporządzenia w sprawie EFG, co oznacza, że dane dotyczące statusu zatrudnienia beneficjentów muszą być dostarczone, gdy dane państwo członkowskie przedłoży sprawozdanie końcowe rok później. Obejmuje to również informacje na temat rodzaju i jakości zatrudnienia (np. na czas nieokreślony/określony) i zmian dotyczących szans beneficjentów na zatrudnienie na koniec operacji (np. zdobytych kwalifikacji). Zebrane dane będą musiały być oparte na badaniach i danych dostarczonych przez organy krajowe. Umożliwi to dokonanie oceny dotyczącej zakresu, w jakim wsparcie pomogło zwiększyć szanse beneficjentów na zatrudnienie i zmienić ich status zatrudnienia w celu ustalenia, czy EFG działa skutecznie.

Biorąc pod uwagę ustalenia poprzednich ocen i sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, zostanie wprowadzone określanie celu końcowego dotyczącego konkretnego przypadku. Konieczne będzie, aby cele te uwzględniły szczególne cechy charakterystyczne przypadku i zakres, w jakim poprzednie przypadki są porównywalne. Cele końcowe powinny odnosić się do wskaźników reintegracji beneficjenta. Wskaźniki te są konieczne do celów sprawozdawczości i oceny, ale nie są powiązane z mechanizmami sankcji lub płatnościami opartymi na wynikach. Sytuacje kryzysowe mogą charakteryzować się tym, że pojawiają się nieoczekiwane, często w szybko zmieniającym się, nieprzewidywalnym otoczeniu. Płatności oparte na wynikach byłyby sprawiedliwe tylko w przypadku, gdyby wyniki można było przypisać bezpośrednio do przyznanej pomocy i gdyby nie były one w dużym stopniu zależne również od czynników zewnętrznych. W sprawozdaniach końcowych państwa członkowskie będą jednak musiały przedstawić uzasadnioną analizę tego, w jakim stopniu cele zostały osiągnięte. Oceny wykazały, że podejście zorientowane na wyniki jako takie nigdy nie stanowiło problemu. Przywrócenie osób do zatrudnienia lub zwiększenie ich szans na zatrudnienie zawsze stanowiło przedmiot największej troski państw członkowskich. Pomiar wyników nie zawsze jest jednak możliwy z powodu ograniczonej dostępności danych.

Ocena śródkresowa EFG wykazała, że przyszłe oceny należy zaplanować tak, aby zapewnić wystarczającą ilość danych. W związku z tym zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa ramy czasowe ocen będą lepiej dostosowane do cyklu wdrażania w przeszłości. Oznacza to, że co cztery lata należy przeprowadzić ocenę.

Oceny będą przeprowadzane zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r.¹², w którym trzy instytucje potwierdziły, że ocena obowiązującego

¹² Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.; Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1–14.

ustawodawstwa i polityk powinna stanowić podstawę dla oceny skutków poszczególnych wariantów dalszych działań. W ramach ocen przeanalizowane zostaną skutki programu w praktyce w oparciu o wskaźniki/cele programu oraz szczegółową analizę tego, w jakim stopniu program można uznać za odpowiedni, skuteczny i wydajny oraz w jakim stopniu zapewnia wystarczającą wartość dodaną dla UE i jest spójny z innymi politykami UE. Oceny obejmą wyciągnięte wnioski w celu zidentyfikowania wszelkich braków/problemów lub jakiegokolwiek potencjału do dalszego ulepszania działań lub ich wyników oraz w celu zmaksymalizowania ich wykorzystania/wpływu.

Komisja będzie co dwa lata składać sprawozdania z działalności Funduszu.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 2 i 3 projektu rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku określono misję i cele EFG. Zmianą w stosunku do obowiązującego rozporządzenia w sprawie EFG (UE) nr 1309/2013 jest to, że misja wyraźnie obejmuje rolę EFG w przyczynianiu się do wdrożenia zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych. Ponadto w celach jasno określono, że w ramach EFG będzie oferowana pomoc w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, dzięki czemu łatwiej będzie dostosować Fundusz do obecnych i przyszłych wyzwań gospodarczych.

Kryteria interwencji określono w art. 5. Proponowany próg zwolnień wynosi minimum 250 zwolnionych pracowników, podczas gdy w obowiązującym rozporządzeniu wynosi on minimum 500 zwolnionych pracowników. Ma to lepiej odzwierciedlać realia w wielu regionach, w których przypadki restrukturyzacji obejmujące 250 zwolnionych pracowników mają znaczący wpływ na rynek pracy. Ma to również odzwierciedlać ogólny spadek liczby zwolnień na bardzo dużą skalę. Dodano nowy przepis umożliwiający państwom członkowskim ubieganie się o wsparcie z EFG, w przypadku gdy zwolnienia mają miejsce w tym samym regionie, ale w różnych sektorach gospodarki. Zwłaszcza w regionach mniej zaludnionych fala zwolnień w różnych sektorach w tym samym czasie może mieć bardzo znaczący wpływ na rynek pracy. Dodano nowy przepis, w którym stwierdza się, że EFG, jako fundusz związany z wymianą handlową, nie może zostać uruchomiony, w przypadku gdy zwolnienia w sektorze publicznym są bezpośrednią konsekwencją cięć w budżecie publicznym. Ma to również odzwierciedlać fakt, że w ramach EFG nie jest udzielana pomoc przedsiębiorstwu zwalniającemu, którym w tym scenariuszu byłyby organy publiczne państwa członkowskiego składającego wniosek o wsparcie z EFG.

W art. 8 określono kwalifikujące się środki. Zmianą w stosunku do obowiązującego rozporządzenia jest włączenie upowszechniania umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej. W świetle wymagań rynku pracy uznano to za konieczny wymóg. Oferowane środki mają opierać się na osobistych potrzebach i kwalifikacjach beneficjenta.

Pomoc techniczna ze strony Komisji polega na wspieraniu wszelkich środków niezbędnych do wdrożenia rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku. Zgodnie z art. 12 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku na ten cel można przeznaczyć kwotę równą 0,5 % rocznego pułapu EFG. Jest ona wyższa niż w obecnym okresie programowania, ponieważ konkretna pomoc będzie oferowana państwom członkowskim, które mają mniej doświadczenia w zakresie wdrażania EFG lub pomocy na restrukturyzację jako takiej. Obejmowałoby to również dalsze środki mające na celu zwiększenie sieci kontaktów i wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi.

Standardowy okres wdrażania środków EFG będzie nadal wynosił 24 miesiące. Art. 15 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku stanowi jednak, że okres 24 miesięcy ma być liczony od daty przyjęcia decyzji o uruchomieniu środków z EFG, a nie od daty złożenia

wniosku o wsparcie z EFG. Ma to odzwierciedlać fakt, że wiele państw członkowskich posiada procedury budżetowe, które nie pozwalają im na podjęcie ryzyka i wstępne finansowanie takich środków, jeżeli nie wiedzą, czy pomoc zostanie faktycznie przyznana. Jeżeli jednak państwo członkowskie jest skłonne podjąć ryzyko, środki kwalifikują się od momentu ogłoszenia zwolnień, tak jak ma to miejsce w obowiązującym rozporządzeniu.

W art. 16 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku określono procedurę budżetową. W związku z tym, że decyzje o uruchomieniu środków z EFG mają być oparte na formalnym wymogu, zgodnie z którym co najmniej 250 pracowników musiało stracić pracę w określonym okresie odniesienia, nie jest już potrzebna szczegółowa analiza okoliczności zwolnień. W związku z tym wnioski Komisji dotyczące uruchomienia środków z EFG oparte na takich analizach nie są już potrzebne. Władza budżetowa będzie podejmować decyzje w sprawie wniosku o przesunięcie środków. Komisja załączy projekt decyzji wykonawczej oraz zwięzłe podsumowanie wniosku do wniosku o przesunięcie środków. Procedura ta zapewni szybsze wykorzystanie wkładów finansowych.

W art. 23 wniosku określono podział odpowiedzialności między Komisję a państwa członkowskie. EFG pozostanie objęty zarządzaniem dzielonym i nie wprowadza się żadnych znaczących zmian w przepisach dotyczących powoływania organów wykonawczych, kwestii związanych z audytem oraz zapobiegania nadużyciom finansowym.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady horyzontalne określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz w art. 10 TFUE, w tym zasady pomocniczości i proporcjonalności określone w art. 5 TUE, powinny być przestrzegane przy wdrażaniu funduszy, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Cele funduszy powinny być osiągnięte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”.
- (2) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie ogłosiły europejski filar praw socjalnych¹⁵ jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Biorąc pod uwagę zmieniające się realia na rynku pracy, należy przygotować Unię na obecne i przyszłe wyzwania związane z globalizacją i cyfryzacją, sprawiając, aby rozwój gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu oraz udoskonaleniu polityki zatrudnienia i polityki społecznej. Dwadzieścia głównych zasad filaru podzielono na trzy kategorie: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Europejski filar praw socjalnych funkcjonuje jako nadrzędne ramowe wytyczne Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) oraz pozwala Unii na wprowadzenie odpowiednich zasad w życie w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji.

¹³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights_pl

- (3) W dniu 20 czerwca 2017 r. Rada zatwierdziła odpowiedź Unii¹⁶ na program ONZ „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”¹⁷ – zrównoważona przyszłość Europy. Rada podkreśliła znaczenie osiągnięcia zrównoważonego rozwoju w trzech wymiarach (gospodarczym, społecznym i środowiskowym) w sposób wyważony i zintegrowany. Istotne jest, aby zrównoważony rozwój został włączony do ram polityki europejskiej oraz by w polityce odpowiadającej na globalne wyzwania Unia była ambitna. Rada z zadowoleniem przyjęła komunikat Komisji „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” z dnia 22 listopada 2016 r. jako pierwszy krok w kierunku włączenia celów zrównoważonego rozwoju i stosowania zrównoważonego rozwoju jako podstawowej zasady przewodniej dla wszystkich polityk Unii, w tym za pośrednictwem jej instrumentów finansowych.
- (4) W lutym 2018 r. Komisja przyjęła komunikat „Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe dla Unii Europejskiej, która skutecznie realizuje swoje priorytety po 2020 r.”¹⁸. W komunikacie tym podkreśla się, że budżet Unii służy wyjątkowemu europejskiemu modelowi społecznej gospodarki rynkowej. W związku z tym niezwykle ważne będzie ulepszenie możliwości zatrudniania i sprostanie wyzwaniom związanym z umiejętnościami, w szczególności związanymi z cyfryzacją. Elastyczność budżetowa stanowi podstawową zasadę w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Mechanizmy elastyczności pozostają w mocy, aby umożliwić Unii reagowanie na nieprzewidziane zdarzenia oraz zapewnienie wykorzystywania środków budżetowych tam, gdzie są najpilniej potrzebne.
- (5) W swojej Białej księdze w sprawie przyszłości Europy¹⁹ Komisja wyraziła obawy dotyczące ruchów izolacjonistycznych, narastających wątpliwości co do korzyści z otwartego handlu oraz ogólnego stanu społecznej gospodarki rynkowej Unii.
- (6) W swoim dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji²⁰ Komisja wskazała połączenie powiązanej z handlem globalizacji i zmian technologicznych jako elementy stanowiące główną siłę napędową zwiększonego zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą oraz zmniejszającego się zapotrzebowania na słabiej wykwalifikowaną siłę roboczą. Przy ogromnych korzyściach płynących z bardziej otwartego handlu i dalszej integracji światowych gospodarek należy zająć się również wspomnianymi negatywnymi efektami ubocznymi. Jako że obecne korzyści z globalizacji są już nierówno rozdzielone pomiędzy ludzi i regiony, wywierając znaczny wpływ na tych, którzy odnoszą mniej korzyści, istnieje ryzyko, iż coraz szybciej rozwijająca się technologia dodatkowo pogłębi te różnice. W związku z tym, zgodnie z zasadami solidarności i zrównoważonego rozwoju, konieczne będzie zapewnienie sprawiedliwszego podziału korzyści wynikających z globalizacji przez pogodzenie otwarcia gospodarczego i postępu technologicznego z ochroną socjalną.
- (7) W swoim Dokumencie dotyczącym przyszłości finansów UE²¹ Komisja podkreśla potrzebę zmniejszenia rozbieżności gospodarczych i społecznych między państwami członkowskimi i wewnątrz nich. W związku z tym kluczowym priorytetem jest

¹⁶ <http://eu-un.europa.eu/eu-response-2030-agenda-sustainable-development-sustainable-european-future/>.

¹⁷ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

¹⁸ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-new-modern-multiannual-financial-framework_en.pdf

¹⁹ https://ec.europa.eu/commission/white-paper-future-europe-reflections-and-scenarios-eu27_pl.

²⁰ https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-harnessing-globalisation_pl.

²¹ https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_pl.

inwestowanie w równość, włączenie społeczne, kształcenie i szkolenie, a także w zdrowie.

- (8) Globalizacja i rozwój technologii prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wzajemne powiązania i współzależność między gospodarkami światowymi. Realokacja siły roboczej jest integralną i nieuniknioną częścią takiej zmiany gospodarczej. Jeżeli korzyści płynące ze zmiany mają być sprawiedliwie rozdzielone, oferowanie pomocy zwolnionym pracownikom i osobom zagrożonym zwolnieniem ma bardzo duże znaczenie. „Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji”²² to instrument polityki Unii, który określa ramy najlepszych praktyk dotyczących przewidywania restrukturyzacji przedsiębiorstw i postępowania w takich przypadkach. Zapewniają one kompleksowe ramy dotyczące sposobu, w jaki, poprzez odpowiednie środki polityki, należy sprostać wyzwaniom dostosowania gospodarczego i restrukturyzacji gospodarczej oraz ich skutków społecznych i wpływu na zatrudnienie. Wezwano w nich również państwa członkowskie do korzystania z funduszy unijnych i krajowych w taki sposób, aby zapewnić skuteczne złagodzenie społecznych skutków restrukturyzacji, zwłaszcza negatywnego wpływu na zatrudnienie. Główne instrumenty Unii mające na celu pomoc pracownikom dotkniętym tymi skutkami to Europejski Fundusz Socjalny Plus (ESF+), który opracowano w celu zapewnienia pomocy w sposób wyprzedzający, oraz EFG, który opracowano w celu oferowania pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji w sposób zaradczy.
- (9) EFG ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady²³ na okres wieloletnich ram finansowych na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. EFG utworzono w celu umożliwienia Unii Europejskiej wykazanie solidarności z pracownikami zwolnionymi w wyniku poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu spowodowanych globalizacją.
- (10) W 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 546/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴ zakres rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 został rozszerzony w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej na pracowników zwolnionych z pracy bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (11) Na okres wieloletnich ram finansowych trwający od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013²⁵ rozszerzono zakres, aby Fundusz obejmował nie tylko przypadki utraty pracy wynikające z poważnych zakłóceń gospodarczych, o ile spowodowane zostały dalszym trwaniem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o czym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009, ale również wynikające z każdego kolejnego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.

²² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, (COM(2013) 882 final z 13.12.2013).

²³ Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ([Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1](#)).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ([Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26](#)).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006.

- (12) Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową EFG służącą przeanalizowaniu sposobu i zakresu, w jakich realizowane są cele EFG. EFG okazał się skuteczny, ponieważ osiągnięto wyższy poziom reintegracji zwolnionych pracowników niż w poprzednim okresie programowania. W wyniku oceny wykazano również, że EFG wytworzył europejską wartość dodaną. Dotyczy to w szczególności jego efektów ilościowych, co oznacza, że wsparcie z EFG nie tylko zwiększa liczbę i różnorodność świadczonych usług, lecz również poziom ich intensywności. Co więcej, interwencje z EFG są wysoce widoczne i wykazują wartość dodaną UE wynikającą z interwencji bezpośrednio ogółowi społeczeństwa. Zidentyfikowano jednak kilka wyzwań. Z jednej strony procedurę uruchamiania środków uznano za zbyt długą. Ponadto państwa członkowskie zgłosiły problemy związane z przeprowadzeniem szeroko zakrojonej analizy okoliczności zdarzenia, które spowodowało zwolnienia. Podstawową przyczynę, dla której państwa członkowskie mogą ewentualnie wnioskować o EFG w konkretnym przypadku nie składają wniosku, stanowią problemy w zakresie możliwości finansowych i zdolności instytucjonalnych. Z jednej strony może to być po prostu brak odpowiedniej liczby pracowników – państwa członkowskie obecnie mogą poprosić o pomoc techniczną tylko w przypadkach, gdy wdrażają pomoc z EFG. Ponieważ do zwolnień może dojść niespodziewanie, ważne jest, aby państwa członkowskie były gotowe niezwłocznie zareagować i mogły złożyć wniosek bez jakichkolwiek opóźnień. Ponadto w niektórych państwach członkowskich konieczne wydaje się wzmożone budowanie zdolności instytucjonalnych w celu sprawnego i skutecznego wdrażania wsparcia EFG. Próg 500 zlikwidowanych miejsc pracy był krytykowany jako zbyt wysoki, zwłaszcza w regionach o mniejszym zaludnieniu²⁶.
- (13) Komisja podkreśla, że w dalszym ciągu duże znaczenie ma rola EFG jako elastycznego funduszu udzielającego pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku poważnych przypadków restrukturyzacji, wsparcia oraz pomocy w jak najszybszym znalezieniu nowej pracy. Unia powinna dalej zapewniać konkretne jednorazowe wsparcie w celu ułatwienia reintegracji zawodowej zwolnionych pracowników w obszarach, sektorach, terytoriach lub na rynkach pracy przeżywających wstrząs spowodowany poważnymi zakłóceniami gospodarczymi. Biorąc pod uwagę oddziaływanie i wzajemne skutki otwartego handlu, rozwoju technologii lub innych czynników, takich jak przejście na gospodarkę niskoemisyjną, tym samym uwzględniając fakt, że wskazanie jednego czynnika, który powoduje przypadki utraty pracy jest coraz trudniejsze, uruchomienie środków z EFG w przyszłości będzie opierać się jedynie na znacznym wpływie przypadku restrukturyzacji. Biorąc pod uwagę cel, jakim jest zapewnianie wsparcia w nagłych i niespodziewanych okolicznościach oraz w uzupełnieniu bardziej wyprzedzającej pomocy oferowanej przez EFS +, EFG powinien pozostać elastycznym i szczególnym instrumentem poza pułapami budżetowymi przewidzianymi w wieloletnich ramach finansowych, jak określono w komunikacie Komisji. Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wspiera i broni – Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 oraz załącznik do tego komunikatu²⁷.
- (14) Jak stwierdzono powyżej, aby zachować europejski charakter EFG, wniosek o wsparcie powinien być składany w przypadkach, gdy poważny przypadek restrukturyzacji spowoduje znaczny wpływ na lokalną lub regionalną gospodarkę. Wpływ taki powinna określać minimalna liczba zwolnionych pracowników

²⁶ COM(2018) 297 final oraz towarzyszący mu SWD (2018) 192 final.

²⁷ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2018) 171 final oraz załącznik do tego dokumentu COM(2018) 321 final.

w określonym okresie odniesienia. Uwzględniając ustalenia wynikające z oceny śródkresowej, próg należy określić jako 250 przypadków utraty pracy w okresie odniesienia wynoszącym cztery miesiące (lub 6 miesięcy w przypadkach sektorowych). Biorąc pod uwagę, że fale zwolnień w różnych sektorach, ale w tym samym regionie mają równie znaczący wpływ na lokalny rynek pracy, składanie wniosków regionalnych również powinno być możliwe. W odniesieniu do niewielkich rynków pracy, takich jak małe państwa członkowskie czy regiony peryferyjne, w tym regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 TFUE, lub w wyjątkowych okolicznościach wnioski mogą być składane w przypadku mniejszej liczby zwalnianych pracowników.

- (15) Aby wyrazić solidarność Unii z pracownikami zwolnionymi i z osobami, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, stawka współfinansowania kosztu pakietu zindywidualizowanych usług i jego realizacji powinno być równa stawce współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.
- (16) Część budżetu Unii przeznaczona na finansowanie EFG powinna być wykonywana przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) [nr nowego rozporządzenia finansowego]²⁸ („rozporządzenie finansowe”). W związku z tym, wdrażając EFG w ramach zarządzania dzielonego, Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać zasad określonych w rozporządzeniu finansowym, takich jak należyte zarządzanie finansami, przejrzystość oraz niedyskryminacja.
- (17) Europejskie Centrum Monitorowania Zmian, mające siedzibę w Europejskiej Fundacji na rzecz poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) w Dublinie, dostarcza Komisji oraz zainteresowanemu państwu członkowskiemu analiz jakościowych i ilościowych, pomagając w ocenianiu tendencji w globalizacji, restrukturyzacji oraz wykorzystaniu EFG.
- (18) Pracownikom zwolnionym i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, powinien przysługiwać równy dostęp do EFG niezależnie od rodzaju ich umowy o pracę lub stosunku pracy. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zwolnionych pracowników oraz osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, należy zatem traktować jak możliwych beneficjentów EFG.
- (19) Wkłady finansowe z EFG powinny być nakierowane przede wszystkim na aktywne środki rynku pracy, mające na celu szybką trwałą reintegrację zawodową beneficjentów, tak w obrębie ich pierwotnego sektora działalności, jak i poza nim. Środki powinny odzwierciedlać przyszłe potrzeby lokalnego lub regionalnego rynku pracy. W stosownych przypadkach jednak należy również wspierać mobilność zwolnionych pracowników, aby pomóc w znalezieniu nowego zatrudnienia w innym miejscu. Należy w szczególny sposób skoncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej. Włączanie świadczeń pieniężnych w skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług powinno być ograniczone. Można zachęcać przedsiębiorstwa do uczestnictwa w krajowym współfinansowaniu środków wspieranych z EFG.
- (20) Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco

przyczyniają się do zwiększenia szans beneficjentów na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do trwałej reintegracji zawodowej jak największej liczby beneficjentów objętych tymi środkami, jak najszybciej w ciągu sześciu miesięcy przed terminem sprawozdania końcowego z wykonania wkładów finansowych.

- (21) Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym na młode i starsze osoby bezrobotne oraz osoby w większym stopniu zagrożone ubóstwem, zważywszy, że grupy te mają szczególne trudności z ponownym wejściem na rynek pracy. Niezależnie od powyższego przy wdrażaniu EFG powinno się respektować i promować zasady równości płci i niedyskryminacji, które należą do podstawowych wartości Unii i są zapisane w Europejskim filarze praw socjalnych.
- (22) W celu skutecznego i szybkiego wspierania zwolnionych beneficjentów państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby przedstawiać kompletne wnioski o przyznanie wkładu finansowego z EFG. W przypadku gdy Komisja zażąda dalszych informacji do przeprowadzenia oceny wniosku, dostarczanie dodatkowych informacji powinno być ograniczone w czasie.
- (23) W interesie beneficjentów i organów odpowiedzialnych za wdrażanie rzeczonych środków państwo członkowskie składające wniosek powinno na bieżąco informować wszystkie podmioty uczestniczące w procesie rozpatrywania wniosku o postępach dotyczących tego wniosku.
- (24) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wkłady finansowe z EFG nie powinny zastępować środków wsparcia, które są dostępne dla beneficjentów w ramach unijnych funduszy lub innych strategii czy programów unijnych, lecz w miarę możliwości powinny te środki uzupełniać.
- (25) Należy przewidzieć szczegółowe przepisy w zakresie działań informacyjnych i komunikacyjnych na temat przypadków wsparcia z EFG i jego wyników.
- (26) W celu ułatwienia wdrażania niniejszego rozporządzenia wydatki powinny być kwalifikowalne od dnia, w którym państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług lub od dnia, w którym państwo członkowskie ponosi wydatki administracyjne związane z wdrożeniem pomocy z EFG.
- (27) Aby pokryć potrzeby powstałe przede wszystkim w pierwszych miesiącach każdego roku, kiedy to dokonywanie przesunięć środków z innych linii budżetowych jest szczególnie utrudnione, w rocznej procedurze budżetowej należy udostępnić odpowiednią kwotę środków na płatności w linii budżetowej EFG.
- (28) [Ramy budżetowe EFG określono w wieloletnich ramach finansowych oraz w porozumieniu międzyinstytucjonalnym pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia [przyszła data] o współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami²⁹ (zwane dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym”)].
- (29) W interesie beneficjentów pomoc powinna być udostępniana możliwie szybko i skutecznie. Państwa członkowskie oraz instytucje unijne zaangażowane w proces podejmowania decyzji dotyczących EFG powinny dołożyć wszelkich starań w celu ograniczenia czasu trwania procedur oraz ich uproszczenia, aby zapewnić sprawne i szybkie przyjmowanie decyzji w sprawie uruchomienia EFG. W związku z tym w przyszłości władza budżetowa będzie podejmować decyzję w sprawie wniosków

²⁹

Odniesienie do aktualizacji.

złożonych przez Komisję dotyczących przesunięcia środków bez konieczności przedstawiania przez Komisję wniosku w sprawie uruchomienia środków z EFG.

- (30) W razie zamknięcia przedsiębiorstwa zwolnieni pracownicy mogą otrzymać pomoc na przejęcie części lub całości działalności swojego byłego pracodawcy.
- (31) W celu umożliwienia sprawowania kontroli politycznej przez Parlament Europejski oraz stałego monitorowania przez Komisję wyników uzyskanych dzięki pomocy EFG państwa członkowskie powinny złożyć sprawozdanie końcowe z wdrażania EFG.
- (32) Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za realizację wkładu finansowego oraz za zarządzanie działaniami wspieranymi przez finansowanie unijne i kontrolowanie ich, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”)³⁰ lub zastępującego je rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny uzasadnić sposób wykorzystania wkładu finansowego otrzymanego z EFG. Z uwagi na krótki okres realizacji działań EFG obowiązki sprawozdawcze powinny odzwierciedlać szczególnie charakter interwencji tego EFG.
- (33) Państwa członkowskie powinny ponadto zapobiegać nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, jakich dopuszczają się beneficjenci, a także skutecznie je wykrywać i zwalczać. Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013³¹ i rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95³² i nr 2185/96³³ Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939³⁴ Prokuratura Europejska może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371³⁵ w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii. Państwa członkowskie powinny wprowadzić niezbędne środki w celu zagwarantowania, że każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Prokuraturze Europejskiej (EPPO) i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom

³⁰ Odniesienie do aktualizacji.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

³² Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

³³ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

³⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach, w tym nadużyciach finansowych, oraz o działaniach następczych, a także o działaniach podjętych w następstwie dochodzeń prowadzonych przez OLAF.

- (34) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013[1], rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95[2], rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96[3] i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939[4] interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371[5]. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.
- (35) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem finansowym, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego unijnego finansowania.
- (36) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. istnieje potrzeba oceny tego programu na podstawie informacji zgromadzonych za pośrednictwem szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania, jednocześnie unikając nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich. Wymogi te, w stosownych przypadkach, mogą obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny skutków programu w praktyce.
- (37) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, program ten przyczyni się do włączenia działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów

klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %. Podczas przygotowania i wdrażania funduszu zostaną określone odpowiednie działania, które zostaną poddane ponownej ocenie w kontekście jej oceny.

- (38) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,
- (39) Biorąc pod uwagę fakt, że cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych wśród pracowników, upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej powinno być obowiązkowym elementem przekrojowym każdego oferowanego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG).

Określono w nim cele EFG, formy finansowania unijnego, a także zasady dotyczące jego zapewniania, m.in. w odniesieniu do wniosków państw członkowskich o wkład finansowy z EFG na środki skierowane do beneficjentów, o których mowa w art. 7.

Artykuł 2

Misja

EFG przyczynia się do lepszego podziału korzyści płynących z globalizacji i postępu technologicznego poprzez pomoc zwolnionym pracownikom w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. W związku z powyższym EFG przyczynia się do wdrożenia zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.

Artykuł 3

Cele

1. Ogólnym celem programu jest okazanie solidarności ze zwolnionymi pracownikami oraz osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana w wyniku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, o których mowa w art. 5.
2. Szczegółowym celem EFG jest oferowanie pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany w kierunkach światowego handlu, spory handlowe, kryzysy finansowe i gospodarcze, przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących efektem transformacji cyfrowej lub automatyzacji. Szczególny nacisk kładzie się na środki, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji.

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „zwolniony pracownik” oznacza pracownika, którego zatrudnienie zostaje przedwcześnie zakończone w wyniku zwolnienia lub którego umowa nie zostaje przedłużona z przyczyn ekonomicznych;
- b) „osoba prowadząca działalność na własny rachunek” oznacza osobę, która zatrudniała mniej niż dziesięciu pracowników;
- c) „beneficjent” oznacza osobę uczestniczącą w środkach współfinansowanych z EFG.
- d) „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie obowiązujących przepisów, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFG, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionymi wydatkami.

Artykuł 5

Kryteria interwencji

- 1. Państwa członkowskie mogą ubiegać się o wkład finansowy z EFG na środki skierowane do zwolnionych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule.
- 2. Wkład finansowy z EFG jest zapewniany w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji, które prowadzą do:
 - a) zaprzestania działalności ponad 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, uwzględniając przypadki, gdy to zaprzestanie działalności dotyczy dostawców lub producentów przedsiębiorstwa znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;
 - b) zaprzestania działalności ponad 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w sześciomiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP działających w jednym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 lub w więcej niż dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS 2, pod warunkiem że w dwóch regionach łączna liczba pracowników zwolnionych lub osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przekracza 250;
 - c) zaprzestania działalności ponad 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, działających w tych samych lub różnych sektorach gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w tym samym regionie na poziomie NUTS 2.
- 3. Na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, w odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie przypadku wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż nie wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. a), b) lub c) są

spełnione, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną lub regionalną. Państwo członkowskie składające wniosek określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 1 lit. a), b) i c) nie są całkowicie spełnione. Łączna kwota wkładów w wyjątkowych okolicznościach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu EFG.

4. EFG nie może być uruchomiony w przypadku zwolnień pracowników w wyniku podejmowanych przez państwo członkowskie cięć budżetowych, które mają wpływ na sektory uzależnione od finansowania publicznego.

Artykuł 6

Obliczanie liczby zwolnień i przypadków ustania działalności

1. Państwo członkowskie składające wniosek wskazuje sposób, w jaki do celów art. 5 obliczana jest liczba pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, zdefiniowanych w art. 4.
2. Państwo członkowskie składające wniosek oblicza liczbę, o której mowa w ust. 1, według jednej z następujących dat:
 - a) daty, z którą pracodawca, zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 98/59/WE³⁶, powiadamia na piśmie właściwy organ władzy publicznej o planowanych zwolnieniach grupowych;
 - b) daty indywidualnego zawiadomienia pracownika przez pracodawcę o zwolnieniu lub wypowiedzenia zawartej z pracownikiem umowy o pracę;
 - c) daty faktycznego rozwiązania umowy o pracę lub jej wygaśnięcia;
 - d) zakończenia okresu skierowania do przedsiębiorstwa użytkownika; lub
 - e) w przypadku osoby prowadzącej działalność na własny rachunek – według ustalonej zgodnie z prawem krajowym lub przepisami administracyjnymi daty zaprzestania działalności.

W przypadkach, o których mowa w lit. a), państwo członkowskie składające wniosek przekazuje Komisji dodatkowe informacje na temat faktycznej liczby zwolnień dokonanych zgodnie z art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia przed zakończeniem oceny przez Komisję.

Artykuł 7

Kwalifikujący się beneficjenci

Państwo członkowskie składające wniosek może, zgodnie z art. 8, świadczyć współfinansowany przez EFG skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług na rzecz kwalifikujących się beneficjentów, do których mogą należeć:

- a) pracownicy zwolnieni i osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przy czym ich liczbę oblicza się zgodnie z art. 6, w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 5;

³⁶

Odniesienie do sprawdzenia/aktualizacji: Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ([Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16](#)).

- b) pracownicy zwolnieni i osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przy czym ich liczbę oblicza się zgodnie z art. 6, poza okresem odniesienia, o którym mowa w art. 5, a mianowicie 6 miesięcy przed rozpoczęciem okresu odniesienia lub między końcem okresu odniesienia a ostatnim dniem przed datą zakończenia oceny przez Komisję.

Pracowników i osoby prowadzące działalność na własny rachunek, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), uznaje się za kwalifikujących się, pod warunkiem że można ustalić wyraźny związek przyczynowy ze zdarzeniem, które doprowadziło do zwolnień w okresie odniesienia.

Artykuł 8

Kwalifikujące się środki

1. Wkład finansowy z EFG może być przekazany na aktywne środki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, mających na celu ułatwienie reintegracji zawodowej beneficjentów objętych pomocą, a w szczególności zwolnionych pracowników znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, i podjęcie przez nich zatrudnienia lub działalności na własny rachunek.

Upowszechnianie umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej musi być obowiązkowym elementem horyzontalnym każdego pakietu zindywidualizowanych usług. Poziom szkoleń dostosowuje się do kwalifikacji i potrzeb danego beneficjenta.

Skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług może obejmować w szczególności:

- a) zindywidualizowane szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dotyczące w szczególności umiejętności w zakresie technologii informacji i komunikacji oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytego doświadczenia, pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo zawodowe, doradztwo, mentoring, pomoc w zakresie zwolnień monitorowanych, promowanie przedsiębiorczości, pomoc w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej i przejmowania działalności przez pracowników oraz działania w zakresie współpracy;
- b) specjalne środki ograniczone w czasie, takie jak dodatki na poszukiwanie pracy, skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania, dodatki na koszty przeniesienia, dodatki szkoleniowe lub dodatki na koszty utrzymania (w tym świadczenia dla opiekunów).

Koszty środków, o których mowa w lit. b), nie mogą przekraczać 35 % całości kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług wymienionych w niniejszym ustępie.

Koszty inwestycji w przypadku działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej lub przejmowania działalności przez pracowników nie mogą przekraczać 20 000 EUR na zwolnionego pracownika.

Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, a także koncentrować się na upowszechnianiu

umiejętności wymaganych w cyfrowym wieku przemysłowym oraz uwzględniać popyt na lokalnym rynku pracy.

2. Następujące środki nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG:
 - a) specjalne ograniczone w czasie środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), które nie są uzależnione od aktywnego udziału beneficjentów objętych pomocą w poszukiwaniu pracy lub działaniach szkoleniowych;
 - b) środki, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy ustawodawstwa krajowego lub układów zbiorowych.
- Środki wspierane z EFG nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej.
3. Skoordynowany pakiet usług jest sporządzany w porozumieniu z objętymi pomocą beneficjentami lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi.
 4. Z inicjatywy państwa członkowskiego składającego wniosek wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości.

Artykuł 9

Wnioski

1. Państwo członkowskie składające wniosek przedstawia Komisji wniosek w terminie 12 tygodni od dnia, w którym spełnione zostały kryteria określone w art. 5 ust. 2 lub 3.
2. W ciągu dziesięciu dni roboczych od daty złożenia wniosku albo, w odpowiednim przypadku, daty otrzymania przez Komisję tłumaczenia wniosku, w zależności od tego która z tych dat jest późniejsza, Komisja informuje państwo członkowskie o wszelkich dodatkowych informacjach koniecznych do oceny wniosku.
3. Gdy Komisja zwróci się o dodatkowe informacje, państwo członkowskie odpowiada w ciągu dziesięciu dni roboczych od daty wniosku o udzielenie informacji. Na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja przedłuża ten termin o dziesięć dni roboczych.
4. Na podstawie informacji przekazanych przez państwo członkowskie Komisja kończy ocenę zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 60 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w odpowiednim przypadku, tłumaczenia wniosku. W przypadku gdy Komisja wyjątkowo nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, przedstawia pisemne wyjaśnienie, podając przyczyny opóźnienia.
5. Wniosek zawiera następujące informacje:
 - a) ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 6, w tym metodę obliczania;
 - b) potwierdzenie, że jeżeli zwalniające przedsiębiorstwo kontynuowało działalność po dokonaniu zwolnień, wywiązało się ze zobowiązań prawnych dotyczących zwolnień;
 - c) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do zwolnienia pracowników;
 - d) w stosownych przypadkach dane identyfikacyjne zwalniających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej

- w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie beneficjentów, którzy mają być objęci pomocą, w rozbiciu na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia;
- e) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową oraz na zatrudnienie;
 - f) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług i związanych wydatków, w tym w szczególności wszelkie środki wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, starszych lub młodych;
 - g) wyjaśnienie, w jakim stopniu uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz w jaki sposób skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług uzupełnia działania finansowane przez inne fundusze krajowe lub unijne, w tym informacje dotyczące działań, do których zobowiązane są dane przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;
 - h) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz do wszelkich działań przygotowawczych, działań w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, a także działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości;
 - i) do celów oceny – orientacyjne, dostosowane do konkretnych przypadków cele określone przez państwo członkowskie w odniesieniu do wskaźnika ponownego zatrudnienia beneficjentów w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania;
 - j) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 8;
 - k) w stosownych przypadkach, procedury konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi, a także z władzami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;
 - l) oświadczenie o zgodności pomocy z EFG z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie wyjaśniające, dlaczego skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług nie zastępuje środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;
 - m) źródła krajowego finansowania w formie płatności zaliczkowej lub współfinansowania krajowego oraz innego współfinansowania, w stosownych przypadkach.

Artykuł 10

Komplementarność, zgodność i koordynacja

1. Wkład finansowy z EFG nie zastępuje działań, za które na mocy prawa krajowego lub umów zbiorowych odpowiedzialne są przedsiębiorstwa.
2. Wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą uzupełnia działania państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym środki

współfinansowane z funduszy unijnych, zgodnie z zaleceniami określonymi w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji.

3. Wkład finansowy z EFG jest ograniczony do tego, co jest niezbędne, aby zapewnić tymczasowe, jednorazowe wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą. Środki wspierane przez EFG są zgodne z prawem Unii i prawem krajowym, w tym z przepisami dotyczącymi pomocy państwa.
4. Komisja i państwo członkowskie składające wniosek zapewniają koordynację pomocy z funduszy unijnych, zgodnie z ich zakresem odpowiedzialności.
5. Państwo członkowskie składające wniosek zapewnia, by konkretne środki, na które przeznaczony jest wkład finansowy z EFG, nie były wspierane także przy wykorzystaniu innych instrumentów finansowych Unii.

Artykuł 11

Równość mężczyzn i kobiet oraz niedyskryminacja

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby zasada równości kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianie problematyki płci stanowiły integralną część poszczególnych etapów realizacji wkładu finansowego z EFG i były w ich ramach promowane.

Komisja i państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby zapobiec jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na płeć, tożsamość płciową, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w zakresie dostępu do wkładu finansowego z EFG i na różnych etapach jego realizacji.

Artykuł 12

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

1. Z inicjatywy Komisji na pomoc techniczną i administracyjną związaną z wdrożeniem można przeznaczyć maksymalnie 0,5 % rocznego pułapu EFG, m.in. na działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym systemy informatyczne dla przedsiębiorstw, działania komunikacyjne i te, które poprawiają widoczność EFG, oraz na inne środki pomocy administracyjnej i technicznej. Takie środki mogą obejmować przyszłe i poprzednie okresy programowania.
2. W ramach limitu określonego w ust. 1 Komisja przedkłada wniosek o przesunięcie środków na pomoc techniczną do odpowiednich linii budżetowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.
3. Komisja realizuje pomoc techniczną z własnej inicjatywy według metody zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z [art. 62 ust. 1 lit. a) i c)] rozporządzenia finansowego.
4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i oceny EFG. Komisja dostarcza również europejskim i krajowym partnerom społecznym informacji, wraz z jasnymi wytycznymi, na temat korzystania z EFG. Wytyczne mogą również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w danym państwie członkowskim.

Artykuł 13

Informacja, komunikacja i promocja

1. Państwa członkowskie uznają pochodzenie i zapewniają widoczność unijnego finansowania poprzez spójne, skuteczne i ukierunkowane informacje kierowane do różnych grup odbiorców, w tym beneficjentów objętych pomocą, władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, mediów i ogółu społeczeństwa.

Państwa członkowskie wykorzystują emblemat UE zgodnie z [załącznikiem VIII do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] wraz ze zwykłym oświadczeniem o finansowaniu („finansowany/współfinansowany przez Unię Europejską”).

2. Komisja prowadzi i regularnie uaktualnia stronę internetową dostępną we wszystkich urzędowych językach instytucji Unii, zawierającą aktualne informacje na temat EFG, wskazówki dotyczące przedkładania wniosków oraz informacje dotyczące przyjętych i odrzuconych wniosków, a także roli Parlamentu Europejskiego i Rady w procedurze budżetowej.

3. Komisja realizuje działania informacyjne i komunikacyjne na temat przypadków wsparcia z EFG i jego wyników na podstawie zdobytego doświadczenia w celu poprawy skuteczności EFG, zapewniając, aby obywatele i pracownicy UE byli świadomi istnienia EFG.

Państwa członkowskie dopilnowują, by na wniosek instytucji, organów lub agencji UE udostępniano na żądanie wszelkie materiały informacyjne i promocyjne oraz by udzielano Unii nieodpłatnej, niewyłącznej i nieodwołalnej licencji na korzystanie z takich materiałów oraz wszelkich wcześniej istniejących praw wynikających z takiej licencji. Licencja przyznaje Unii następujące prawa:

- wewnętrzne wykorzystanie tj. prawo do powielania, kopiowania i udostępniania instytucjom i agencjom UE i państw członkowskich oraz ich pracownikom materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji;
- odtwarzanie, w całości lub w części, materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji za pomocą wszelkich środków i w dowolnej formie;
- publiczne rozpowszechnianie materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji za pomocą wszelkich środków komunikacji;
- publiczne rozpowszechnianie materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji (lub ich kopii) w dowolnych formach;
- przechowywanie i archiwizacja materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji;
- udzielanie osobom trzecim sublicencji na prawa do materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji.

Dodatkowe prawa mogą zostać przyznane Unii.

4. Środki przeznaczone na działania komunikacyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia służą także komunikacji instytucjonalnej dotyczącej priorytetów politycznych Unii, o ile są one powiązane z ogólnymi celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 14

Określenie wkładu finansowego

1. Komisja, na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9, uwzględniając w szczególności liczbę objętych pomocą beneficjentów, proponowane środki i szacunkowe koszty, ocenia i proponuje w możliwie najkrótszym terminie kwotę ewentualnego wkładu finansowego z EFG, który może zostać przyznany w ramach dostępnych środków.
2. Poziom współfinansowania z EFG w odniesieniu do realizowanych środków należy zrównać z najwyższą stopą współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.
3. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9 Komisja uzna, że spełnione są warunki przekazania wkładu finansowego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, niezwłocznie rozpoczyna procedurę określoną w art. 16.
4. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9 Komisja uzna, że warunki przyznania wkładu finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, niezwłocznie powiadamia o tym państwo członkowskie, które złożyło wniosek.

Artykuł 15

Okres kwalifikowalności

1. Wydatki kwalifikują się do przyznania wkładu finansowego z EFG, począwszy od terminów określonych zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. j), od których dane państwo członkowskie rozpoczyna lub ma rozpocząć świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą lub ponosi wydatki administracyjne na wdrażanie EFG zgodnie z art. 8 ust. 1 i 4.
2. Państwo członkowskie realizuje kwalifikujące się środki określone w art. 8 jak najszybciej i nie później niż w ciągu 24 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego.
3. Okres realizacji to okres, który rozpoczyna się od terminów określonych we wniosku zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. j), w których państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz określone w art. 8 działania mające na celu wdrożenie EFG, a kończy się po upływie 24 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego.
4. Jeżeli beneficjent korzysta z kształcenia lub szkolenia trwającego dwa lata lub dłużej, wydatki związane z takim kursem kwalifikują się do objęcia współfinansowaniem z EFG do chwili upływu terminu na złożenie sprawozdania końcowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1, pod warunkiem że dane wydatki zostały poniesione przed tym terminem.
5. Wydatki, o których mowa w art. 8 ust. 4, są kwalifikowalne do upływu terminu złożenia sprawozdania końcowego zgodnie z art. 20 ust. 1.

Artykuł 16

Procedura budżetowa i wykonanie

1. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki przyznania wkładu finansowego z EFG zostały spełnione, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek

o przesunięcie środków do odpowiednich linii budżetowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.

2. Do wniosku o przesunięcie środków należy dołączyć podsumowanie oceny kwalifikowalności wniosku.
3. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wkładu finansowego w drodze aktu wykonawczego, który wchodzi w życie w dniu powiadomienia Komisji o zatwierdzeniu przesunięcia budżetowego przez Parlament Europejski i Radę. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 17

Płatności i wykorzystanie wkładu finansowego

1. W następstwie wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3 Komisja wypłaca danemu państwu członkowskiemu, zasadniczo w terminie 15 dni roboczych, 100 % wkładu finansowego w formie pojedynczej płatności zaliczkowej. Płatności zaliczkowe są rozliczane po złożeniu przez państwo członkowskie poświadczonej deklaracji wydatków zgodnie z art. 20 ust. 1. Niewykorzystane kwoty są zwracane Komisji.
2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego.
3. Szczegółowe zasady techniczne dotyczące finansowania zostają określone przez Komisję w decyzji w sprawie wkładu finansowego, o której mowa w art. 16 ust. 3.
4. Podczas realizowania środków ujętych w skoordynowanym pakiecie zindywidualizowanych usług dane państwo członkowskie może przedłożyć Komisji wniosek o zmianę włączonych do niego działań przez dodanie innych środków kwalifikowalnych wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. a) i b), pod warunkiem że zmiany te są należycie uzasadnione i całkowita kwota nie przekracza wkładu finansowego, o którym mowa w art. 16 ust. 3. Komisja ocenia proponowane zmiany i, jeżeli wyraża na nie zgodę, wprowadza stosowne zmiany do decyzji w sprawie wkładu finansowego.
5. Państwo członkowskie ma możliwość przesunięcia kwot między pozycjami budżetowymi określonymi w decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3. W przypadku przesunięć przekraczających zwiększenie środków o 20 % dla jednej lub większej liczby określonych pozycji, państwo to informuje o tym Komisję z wyprzedzeniem.

Artykuł 18

Stosowanie euro

We wnioskach, decyzjach dotyczących wkładów finansowych i sprawozdaniach sporządzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także we wszelkich innych powiązanych dokumentach, wszystkie kwoty wyrażone są w euro.

Artykuł 19

Wskaźniki

1. Wskaźniki służące do przedstawiania sprawozdań z postępów programu w osiągnięciu celów określonych w art. 3 znajdują się w załączniku.
2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego wyników. W tym celu na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymagania w zakresie sprawozdawczości.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu zmiany wskaźników wymienionych w załączniku, w przypadku gdy uzna to za konieczne w celu zapewnienia skutecznej oceny wykorzystania funduszu.

Artykuł 20

Sprawozdanie końcowe oraz zamknięcie

1. Nie później niż pod koniec siódmego miesiąca po upływie okresu określonego w art. 15 ust. 3 dane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie końcowe dotyczące realizacji wkładu finansowego, obejmujące następujące informacje:
 - a) rodzaj środków i najważniejsze wyniki, wyjaśnienie wyzwań, wyciągnięte wnioski, synergia i komplementarność z innymi funduszami UE oraz wskazanie, w miarę możliwości, komplementarności środków z działaniami finansowanymi w ramach innych programów unijnych lub krajowych zgodnie z unijnymi ramami jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji;
 - b) nazwy organów odpowiedzialnych za realizację pakietu środków w danym państwie członkowskim;
 - c) zasady określone w art. 19;
 - d) wyniki badania przeprowadzonego przez beneficjenta sześć miesięcy po zakończeniu okresu realizacji, które obejmują postrzeganą zmianę szans na zatrudnienie u beneficjentów lub, w przypadku osób które znalazły zatrudnienie, dodatkowe informacje na temat jakości zatrudnienia (m.in. zmiana godzin pracy, poziomu odpowiedzialności lub poziomu wynagrodzenia w porównaniu z poprzednim zatrudnieniem) oraz sektora, w którym dana osoba znalazła zatrudnienie; informacje te należy przedstawić w podziale według płci, grupy wiekowej i poziomu wykształcenia;
 - e) czy w ciągu ostatnich pięciu lat przedsiębiorstwo zwalniające było beneficjentem pomocy państwowej lub wcześniejszych środków z unijnego Funduszu Spójności bądź funduszy strukturalnych, przy czym nie dotyczy to mikroprzedsiębiorstw i MŚP;
 - f) oświadczenie uzasadniające wydatki.
2. Nie później niż pod koniec dziewiętnastego miesiąca po upływie okresu określonego w art. 15 ust. 3 państwo członkowskie przedkłada prosty zbiór danych, informujący o długoterminowym wskaźniku rezultatu określonym w pkt 3 załącznika.
3. Nie później niż sześć miesięcy po otrzymaniu przez Komisję wszystkich informacji wymaganych zgodnie z ust. 1 Komisja zamyka wkład finansowy z EFG, określając jego ostateczną kwotę oraz ewentualną kwotę należną od danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24. Zamknięcie to uzależnione jest od przedstawienia długoterminowego wskaźnika rezultatu zgodnie z ust. 2.

Artykuł 21

Sprawozdanie dwuletnie

1. Do dnia 1 sierpnia 2021 r., a następnie co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie kompleksowe sprawozdanie ilościowe i jakościowe z działalności w ramach niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 w poprzednich dwóch latach. Sprawozdanie koncentruje się głównie na wynikach osiągniętych przez EFG i zawiera w szczególności informacje dotyczące złożonych wniosków, przyjętych decyzji, finansowanych środków, w tym statystyk dotyczących wskaźników określonych w załączniku, komplementarności tych środków ze środkami finansowanymi z innych funduszy unijnych, w szczególności z EFS +, oraz informacje dotyczące zamknięcia przyznanych wkładów finansowych; sprawozdanie dokumentuje również przypadki wniosków, które zostały odrzucone lub zredukowane ze względu na brak wystarczających środków lub niekwalifikowalność.
2. Sprawozdanie jest przekazywane do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz partnerom społecznym.

Artykuł 22

Ocena

1. Komisja przeprowadza co cztery lata z własnej inicjatywy i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi ocenę wkładów finansowych z EFG.
2. Wyniki ocen, o których mowa w ust. 1, przekazywane są do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i partnerom społecznym. Przy opracowywaniu nowych programów lub rozwijaniu istniejących programów w dziedzinie zatrudnienia i spraw socjalnych należy wziąć pod uwagę zalecenia wynikające z tych ocen.
3. Oceny, o których mowa w ust. 1, obejmują odpowiednie statystyki dotyczące wkładów finansowych, w podziale na państwa członkowskie.
4. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów EFG w realizacji jego celów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu zmiany załącznika, dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeżeli uzna to za konieczne, oraz uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.

Artykuł 23

Zarządzanie i kontrola finansowa

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Unii państwa członkowskie przyjmują odpowiedzialność za zarządzanie środkami wspieranymi przez EFG i ich kontrolę finansową. Podejmowane przez nie czynności obejmują:
 - a) weryfikowanie, czy zarządzanie i system kontroli zostały ustanowione i są realizowane w sposób zapewniający efektywne i prawidłowe wykorzystywanie funduszy Unii, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami;

- b) zapewnienie, by dostarczanie danych dotyczących monitorowania było obowiązkowe w umowach z podmiotami realizującymi skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług;
 - c) weryfikowanie, czy finansowane działania zostały właściwie przeprowadzone;
 - d) zapewnienie, by finansowane wydatki były oparte na wiarygodnych dokumentach potwierdzających, a także były legalne i zgodne z przepisami;
 - e) zapobieganie, wykrywanie i korygowanie nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami z tytułu zaległych płatności w stosownych przypadkach. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe.
2. Do celów art. [63 ust. 3?] rozporządzenia finansowego państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za zarządzanie działaniami wspieranymi przez EFG oraz kontrolę nad nimi. Przedkładając sprawozdanie końcowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, te wyznaczone organy przekazują Komisji informacje określone w [art. 63 ust. 5, 6 i 7 ?] rozporządzenia finansowego, dotyczące realizacji wkładu finansowego.

W przypadku gdy organy wyznaczone zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1309/2013 przedstawiły wystarczające gwarancje, że płatności są legalne, prawidłowe i właściwie zaksięgowane, dane państwo członkowskie może powiadomić Komisję o zatwierdzeniu tych organów na mocy niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku dane państwo członkowskie wskazuje, które organy zostały zatwierdzone i jakie są ich funkcje.

3. Państwa członkowskie dokonują korekt finansowych wymaganych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Korekty dokonane przez państwa członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu finansowego. Państwa członkowskie odzyskują wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości i zwracają je Komisji, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez dane państwo członkowskie, należne są odsetki od zadłużenia przeterminowanego.
4. Ponosząc odpowiedzialność za wykonanie ogólnego budżetu Unii, Komisja podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zweryfikowania, czy finansowane działania przeprowadzane są zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami; Obowiązkiem państwa członkowskiego składającego wniosek jest posiadanie sprawnie funkcjonujących systemów zarządzania i kontroli; Komisja upewnia się, że takie systemy funkcjonują.

W tym celu, bez uszczerbku dla uprawnień Trybunału Obrachunkowego lub kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy lub inni pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wyrywkowe działań finansowanych przez EFG, po uprzednim powiadomieniu z wyprzedzeniem minimum jednego dnia roboczego. W celu otrzymania wszelkiej niezbędnej pomocy Komisja powiadamia z wyprzedzeniem państwo członkowskie, które złożyło wniosek. W takich kontrolach mogą uczestniczyć urzędnicy lub inni pracownicy danego państwa członkowskiego.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu uzupełnienia ust. 1 lit. e) poprzez określenie kryteriów określania przypadków nieprawidłowości, które należy zgłaszać, oraz dostarczanych danych.
6. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający format stosowany do zgłaszania nieprawidłowości zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu.
7. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszystkie dokumenty pomocnicze dotyczące poniesionych wydatków były dostępne dla Komisji i Trybunału Obrachunkowego przez okres trzech lat po zamknięciu wkładów finansowych otrzymanych z EFG.

Artykuł 24

Odzyskanie wkładu finansowego

1. W przypadkach gdy kwota rzeczywistych kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług jest niższa niż kwota wkładu finansowego zgodnie z art. 16, Komisja odzyskuje odpowiednią kwotę po umożliwieniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienia swoich uwag.
2. Jeżeli po dokonaniu niezbędnych weryfikacji Komisja stwierdza, że państwo członkowskie uchybiło zobowiązaniom określonym w decyzji w sprawie wkładu finansowego lub nie wypełnia obowiązków określonych w art. 23 ust. 1, daje temu państwu członkowskiemu możliwość przedstawienia swoich uwag. Jeżeli nie osiągnięto porozumienia Komisja przyjmuje decyzję w drodze aktu wykonawczego w celu dokonania niezbędnych korekt finansowych w drodze anulowania całości lub części wkładu z EFG na przedmiotowy środek. Decyzję tę podejmuje się w ciągu 12 miesięcy po otrzymaniu uwag od państwa członkowskiego. Państwo członkowskie odzyskuje wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez państwo członkowskie składające wniosek, należne są odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

Artykuł 25

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 27

Przepisy przejściowe

Rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 stosuje się nadal do wniosków złożonych do dnia 31 grudnia 2020 r. Jest ono stosowane do momentu zamknięcia poszczególnych przypadków.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków składanych od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (*klaster programów*)
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.6. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG).

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji objęty jest planem zarządzania dla DG EMPL na 2018 r. (DG EMPL 2018 Management Plan).

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☐ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego³⁷

☒ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 musi zostać poddane przeglądowi do końca 2020 r. Przegląd przeprowadzany za pomocą wniosku dotyczącego rozporządzenia umożliwia kontynuowanie działalności Funduszu, zwiększenie obiektywnej oferty wsparcia dla zwolnionych pracowników i osób pracujących na własny rachunek, których działalność zakończyła się w wyniku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, oraz zmianę niektórych szczegółów technicznych w celu uzyskania większej spójności i synergii, elastyczności, koncentracji na wydajności i uproszczenia.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Oczekiwana wytworzona unijna wartość dodana (ex post): zaangażowanie Unii za pośrednictwem EFG umożliwia uzupełnienie środków krajowych w celu ponownego zatrudnienia zwolnionych pracowników poprzez zaoferowanie im unikalnego połączenia dostosowanych do ich potrzeb środków, które prowadzą do bardziej zrównoważonych wyników, zwiększając poczucie własnej wartości beneficjentów, którzy ostatecznie bardziej proaktywnie podchodzą do poszukiwania pracy oraz zwiększając szanse na zatrudnienie. Dotychczasowe doświadczenia związane z EFG wskazują na to, że oferowana pomoc nie byłaby dostępna bez zaangażowania EFG.

³⁷

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Zob. doświadczenie zdobyte w okresie obowiązywania rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 przedstawione w uzasadnieniu wniosku dotyczącego rozporządzenia.

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

EFS+ i EFG nadal będą się wzajemnie uzupełniać, ponieważ pierwszy fundusz będzie nadal funkcjonował jako fundusz prewencyjny i przewidujący, podczas gdy drugi fundusz pozostanie reakcyjnym funduszem kryzysowym poza wieloletnimi ramami finansowymi. Przykładowo EFS+ będzie uzupełniał EFG, proaktywnie wspierając odpowiednie środki w obszarach zagrożonych z powodu przewidywalnych wyzwań gospodarczych. Wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą uzupełnia działania państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym środki współfinansowane z funduszy unijnych, zgodnie z zaleceniami określonymi w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji.

1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

☒ **Ograniczony czas trwania**

- ☒ okres trwania od 01.01.2021 r.
- ☒ okres trwania wpływu finansowego: od 2021 r. do 2027 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania i od 2021 r. do 2031 r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ **Nieograniczony czas trwania**

- Wdrożenie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r., po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania³⁸

☒ **Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję**

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☒ **Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi**

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

[...]

[...]

³⁸

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

W art. 21 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku zobowiązano Komisję do przedkładania co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z działalności z poprzednich dwóch lat prowadzonej w ramach rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku, a także na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Sprawozdanie to koncentruje się zwłaszcza na wynikach osiągniętych przez EFG i zawiera w szczególności informacje dotyczące złożonych wniosków, przyjętych decyzji, finansowanych środków.

Zgodnie z art. 22 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku Komisja przeprowadzi przed końcem dnia 30 czerwca 2025 r. ocenę śródkresową dotyczącą uruchomionego finansowania z EFG. Komisja jest zobowiązana do przeprowadzenia oceny ex post uruchomionego finansowania z EFG do dnia 31 grudnia 2029 r.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Wymogi dotyczące zarządzania i kontroli finansowej określone są w art. 23 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek.

EFG podlega i nadal będzie podlegać zarządzaniu dzielonemu. Doświadczenie pokazuje, że dostosowany pakiet zindywidualizowanych usług musi zostać opracowany przez organ najbliższy obywatelom. W zależności od państwa członkowskiego i rodzaju przypadku restrukturyzacji zazwyczaj jest to organ lokalny, regionalny lub krajowy. Wykonanie zostanie zatem przekazane organom państw członkowskich. Interwencja UE jest potrzebna ze względu na skalę skutków zwolnień, ale zgodnie z zasadą pomocniczości będzie ona ograniczona do tego, co jest konieczne do realizacji celów w zakresie okazywania solidarności Unii ze zwolnionymi pracownikami.

Biorąc pod uwagę cel, jakim jest zapewnianie wsparcia w nagłych i niespodziewanych okolicznościach, EFG pozostaje instrumentem elastyczności i instrumentem szczególnym poza pułapami budżetowymi przewidzianymi w wieloletnich ramach finansowych.

W odniesieniu do mechanizmu uruchamiania określono w art. 16 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku. Komisja wypłaca danemu państwu członkowskiemu 100 % wkładu finansowego w formie pojedynczej płatności zaliczkowej.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Istniejące ryzyko związane jest z zarządzaniem dzielonym funduszami wspólnotowymi.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Wymogi dotyczące zarządzania i kontroli finansowej określone są w art. 23 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek.

Pod względem oczekiwanych poziomów błędów na etapie wniosków ustawodawczych celem jest utrzymanie poziomu błędów poniżej progu 2 %. Inny próg istotności mógłby być omawiany wyłącznie indywidualnie dla każdego przypadku w świetle debaty legislacyjnej, zwłaszcza w sytuacji, gdy organ ustawodawczy nie poparłby (w pełni) proponowanych uproszczeń programu lub nie ograniczyłby kontroli, co miałooby wpływ na oczekiwany poziom błędów. Wymagałoby to więc skoordynowanego podejścia.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Środki zapobiegania nieprawidłowościom, ich wykrywania i naprawiania określone są w art. 23 ust. 1 lit. e) i art. 23 ust. 2 rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku.

W przypadku funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu istnieje bardziej szczegółowa wspólna strategia w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na lata 2015–2020 DG ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej, DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego oraz DG ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa.

W komunikacie Komisji dotyczącym strategii komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (COM(2011) 376 final z 24.6.2011) wyrażono zadowolenie z powodu przyjęcia obecnej strategii jako inicjatywy najlepszej praktyki oraz przewidziano działania uzupełniające w stosunku do tej strategii, z których najważniejsze to zawarty we wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia na lata 2014–2020 postulat, aby państwa członkowskie wprowadziły środki zapobiegania nadużyciom finansowym. Obecny wniosek Komisji zawiera wyraźny wymóg wprowadzenia takich środków. Powinno to dodatkowo wzmocnić świadomość występowania nadużyć finansowych w państwach członkowskich wśród wszystkich organów zaangażowanych w zarządzanie funduszami i kontrolę nad nimi, a tym samym zmniejszyć ryzyko wystąpienia nadużyć.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Instrument nieobjęty wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027	zróżn. / niezróżn. ³⁹	państw EFTA ⁴⁰	krajów kandydujących ⁴¹	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
nd.	17 01 01 Wydatki pomocnicze na Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji	niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
nd.	17.04 Linia operacyjna w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji	zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
nd.	30.03 Rezerwa na Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji	zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

³⁹ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

⁴⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	<...>	Instrument szczególny poza pułapami wieloletnich ram finansowych
---	-------	--

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
17.04 Linia operacyjna w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji	Środki na zobowiązania	(1)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.
	Środki na płatności	(2)	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
30.03 Rezerwa na Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁴²	Środki na zobowiązania	(1)	212	216	221	225	230	234	239		1 578
	Środki na płatności	(2)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na program ⁴³	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(3)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		nd.
OGÓŁEM środki	Środki na zobowiązania	=1+3	212	216	221	225	230	234	239		1 578
	Środki na płatności	=2+3	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.

Dział wieloletnich ram	7	„Wydatki administracyjne”
-------------------------------	---	---------------------------

⁴² Podane liczby są maksymalnymi kwotami dostępnymi każdego roku na Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji

⁴³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

finansowych		
-------------	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie		1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435		10,045
Pozostałe wydatki administracyjne		nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.		nd.
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435		10,045

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435		10,045
	Środki na płatności									

W przypadku pozostałych wydatków administracyjnych wszystkie środki ogółem są przedstawione w legislacyjnym sprawozdaniu finansowym EFS+.

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	10,045
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	10,045

Poza DZIAŁEM 7⁴⁴ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	10,045
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok		2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji		9	9	9	9	9	9	9
W delegaturach								
Badania naukowe								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED ⁴⁵								
Dział 7								
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali	2	2	2	2	2	2	2
	- w delegaturach							
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ⁴⁶	- w centrali							
	- w delegaturach							
Badania naukowe								
Inne (określić)								
OGÓŁEM		11	11	11	11	11	11	11

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Analiza i omówienie wniosków o wsparcie z EFG złożonych przez państwa członkowskie. Przygotowanie dokumentacji dla wniosków o wsparcie z EFG przedkładanych Komisji i władzy budżetowej; Konsultacje i dyskusje z odpowiednimi służbami Komisji podczas wykonywania swojej pracy. Monitorowanie wdrażania wkładów finansowych. Przygotowanie lub omówienie odpowiednich zmian w przedstawionych wnioskach.
Personel zewnętrzny	Analiza i omówienie wniosków o wsparcie z EFG złożonych przez państwa członkowskie. Przygotowanie dokumentacji dla wniosków o wsparcie z EFG przedkładanych Komisji i władzy budżetowej; Konsultacje i dyskusje z odpowiednimi służbami Komisji podczas wykonywania swojej pracy. Monitorowanie wdrażania wkładów finansowych. Przygotowanie lub omówienie odpowiednich zmian w przedstawionych wnioskach.

⁴⁵ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁶ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐
w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁷						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artykuł ...							

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

⁴⁷ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.